

Беседа Владике Артемија у Недељу Православља 2018. године у манастиру Светог Јована Крститеља у Љуљацима

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Прва недеља светог Великога Поста зове се, браћо и сестре, Недеља Православља. Зашто је та недеља добила такав назив? Зато што се на данашњи дан дешава преславна победа Цркве Божије над јереси иконоборној, над иконоборцима. Црква, целога свога века од почетка до данас, има непрекидну борбу и споља и изнутра. Споља су били незнабожачки, јеврејски властодршци и римски цареви и остали владари безбожни, Јулијан Оступник, до нашега времена, који су гонили Цркву Божију огњем и мачем, али је било и непријатеља унутрашњих, браћо и сестре, који су нападали Цркву тиме што су кварили Њено Божанско учење. То су разне јереси које кроз сву историју Цркве узнемиравају свету Божију Цркву.

Једна од великих јереси у осмом и деветом веку која је трајала преко стодвадесет година звала се иконоборачка јерес. То је некеме пало на памет да свете иконе нису иконе него идоли. А како је у Старом Завету и уопште у хришћанству забрањено клањати се идолима, цар тада, Лав Исавријски је забранио поштовање светих икона. Избацивали су иконе из цркава, газили ногама, спаљивали на огњу и оне који су се борили против те јереси, они су били мучени на најстраховитији начин као некада од римских царева. Та борба против иконоборства, а за поштовањем светих икона, јер икона није идол, она је само изображење. Када целивамо икону и клањамо се њој, наше поштовање прелази на прволик који је на икони насликан, ми се

не клањамо ни даски, ни боји, ни лепој позлати него ономе који је на томе изображен.

Тек у деветом веку, дакле, после сто и нешто година царица мудра Теодора и њен син Михаило сазвали су Седми Васељенски Сабор који је саборно осудио јерес иконобораца и прогласио поштовање икона, за праву Православну Веру. Од тада до данас, браћо и сестре, света Црква прославља ту сјајну победу исто онако како сваки народ, а сви су народи са неким некада ратовали, били побеђивани или су побеђивали. Свака војна победа је прослављана свечано са маршевима, са како да кажемо, парадама војним, тако да и овај празник, празновање Недеље Православља, Црква предвиђа, наравно где је то могуће да са иконама, као што сада наша деца држе овде, да се прави литија кроз град или кроз село, где је то могуће, наравна ствар. Али, пошто ми нисмо то у стању, ми ћемо овде да прославимо тај дивни празник и ту велику победу Цркве Божије.

Данас Црква, такође, браћо и сестре, није мирна и данас је она узнемиравана, не толико од иконобораца, колико од друге једне опаке јереси која данас настоји да потопи Цркву Православну, да је разори изнутра. То је јерес, сви знате, која се зове екуменизам, а то значи изједначење свих хришћанских деноминација као једна црква. Дакле, ми у Символу Вере читамо: "Верујем у једну, свету, саборну и апостолску Цркву". У једну! А екуменизам каже не једна него их има много, па су створили «Светски савет цркава» где је триста и неколико цркава тамо удружено, нажалост. Нажалост, и све помесне православне цркве су чланови тога «Светског савеза цркава». То је, дакле, једна јерес која траје, постепено се развијала у задњих сто година. Колико ће још трајати то је у Божијој власти, Божијој милости, ми то не

знамо, али ми који смо као што је некада било за време иконобораца, било је и оних који су се борили против те јереси и данас постоје у свим народима они, макар то били појединци, мале групе, који се одупиру тој јереси екуменизма. То и јесте то мало Христово стадо коме је Господ обећао да му дарује Царство.

Па и у нашем народу, браћо и сестре, и ми овде сабрани, ми смо та група у Српској Православној Цркви која се бори и не пристаје на ту модерну јерес екуменизма. Ми смо остали и остајемо у Цркви Божијој и остајемо на путу светога Саве којим је он нас учио, на путу светих апостола, светих отаца, на путу владике Николаја, оца Јустина Ћелијског. И не пристајемо ни на какав компромис са том поганом јересју. Зато нас прогоне, зато нас називају свакојаким именима, зато смо ми у катакомбама уместо у велелепним храмовима. И као што оно каже данашњи свети Апостол: *"Потуцаху се по пећинама, по гудурама, по раселинама земаљским, јер их свет не беше достојан."* Тако су некада они који су верне слуге биле Божије, живеље. Тако и ми данас, браћо и сестре, без обзира што изгледамо да смо слободни, ми смо уствари, прогоњени, али се тога не треба плашити него треба само бити веран Богу, истрајати на томе путу и доћиће победа Православља као што је некада дошла.

Нека Господ прими данашње свете молитве, дарује снаге свима нама овде сабранима и целом народу нашем и свим православним народима да светле Истину Божију онако како јесте, да не одступају од ње, да је не кваре, да не скрнавe, него да чувају онако како су примили од светих Апостола. Јер само та Вера Православна, уствари, спасава душе наше. Све друго води у пропаст, води у пакао.

Господ, молитвама Свете Богородице и свих светих угодника Својих, чије иконе овде држимо и носимо, нека нас помилује и спасе као благ и човекољубац. Амин.